

нѣмамъ да ти дамъ, че нѣма и за менѣ; днеска малко напросихме; прок-
лѣтите хора не ни дадуха повѣчко,—да ги убиѣ Господъ“. *Кн. 298.*

Напрѣтивъ нар. напротивъ.

Напрѣскамъ *м. св.* **Напрѣскувамъ** *м. дл.* опрысну, опры-
скиваю; обрызну, обрызгаю: Останало-то месо напръска съ морска вода,
съ коя-то напълни корубата на костенурката. *Р. А. 48.* Магюсницата
напръска го съ тази вода като изрече тия думи. *Х. I, 100.* Въ рѣдко
говно не хвъргай камъкъ, да ти не напръска. *Ч. 138.* Та да набере тре-
вата, Та да ѝ сvari майка ти, Та да кравата напръска. *Пс. 11—12 р.*
165. 2) разбросая, разсыпю: Ръснамъ чифте кимери, Извади жалти
жалтици, Тъ си кунн-ти наплни И си дите-ту убиспъ. *Къту* си вѣнка
излези И на черковны двори напръска. *Ч. 301.*

Напръсникъ *Цанк.* **Напръстекъ** *с. м.* наперстокъ: Тенеке,
напръстокъ. *М. 669.* Повече нѣщо не можѣ да измисли твоятъ мозъкъ,
който се побира въ единъ напръстекъ. *Рш. 19.* Като поѣде, Хаджи
Генчо земе напръстекътъ си, вѣдщата си и своите стари шалваре и
отива въ училището. *К. II, 6.*

Напръшнъ *са м. св. возвр.* распушусь: Напръшилъ си като ми-
сиръ. *Ч. 192.* Мъжските езици захванале да говорятъ за конете, за ви-
пото, или просто за това, чии волове сѣ по-яки и по-напършени, и така
нататакъ. *К. II, 96.*

Напсувамъ *м. св.* обругаю: Дай му ножъ, да ти извади очи-тъ.
Сир. Помогни му, да ти бѣе, или направи му добро, да ти напсува. *Ч. 149.*
Ако нѣкой напсува баща си, майка си, дѣда си, баба си, свѣкърва си
и пр., той трѣба да бѣде наказанъ съ смъртъ. *З. 277.* Въ кръчмата
зематъ, даватъ, додѣ са понапѣтъ, напсуватъ и похулятъ. *Зк. 17.*

Напѣкамъ *са м. св.* **Напѣквамъ** *са* **Напѣкнувамъ** *са*
м. дл. лопну, лопаясь: Безъ нѣкое масло кожа-та закоравява и са на-
пѣква. *Л. Д. 1876 р. 109.* Напѣкалъ си (*налопался*). (Набѣлъ са). *Ч. 192.*
Напѣкване *с. с.* лопанье: Зрѣлость-та на лозевы-ты прѣчки са поз-
нава по напѣкване на коръ-тъ имъ. *Л. Д. 1871 р. 233.*

Напѣкъ нѣму, наперекоръ. *Бог.*

Напѣстеница *с. ж.* покинутая къмъ либо: Любе ле, Марко,
либе ле! Не дѣй мѣ, либе, напѣща, Че ми ѣ било омразно В нѣтъ вдов-
ница да срещнъ, Вдовница напѣстеница. *Д. 45, 7—11.*

Напѣстенъ *пр.* тщетный: Р. видѣ, че страхъ-тъ му беше на-
пѣстенъ. *Р. А. 110.* Сичкитѣ уморени отъ напѣстного имъ скитаніе.
иб. 196. **Напѣсто** нар. попусту, напрасно: Колкото и да са труда на-
пѣсто е. *Зк. 139.* Напѣсто сѣ тѣжишь. *Х. I, 37.*

Напѣтъ **Напѣс(т)нъ** *м. св.* **Напѣщамъ** **Напѣщвамъ** *м.*